

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

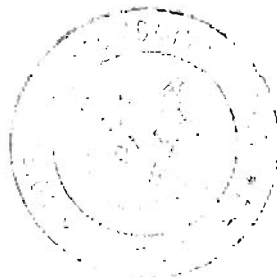
Dnia 06 grudnia 2017 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia	WSA Maciej Busz
Sędziowie		WSA Izabela Bąk-Marciniak (spr.) WSA Józef Maleszewski
Protokolant		st.sekr.sąd. Agata Tyll-Szeligowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06 grudnia 2017 r.
sprawy ze skargi Stowarzyszenia Obrony Zwierząt w Jędrzejowie
na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile
z dnia 12 maja 2017 r., nr SKO.4152.616.4.2017.OŚO
w przedmiocie odmowy cofnięcia zezwolenia na prowadzenie schroniska dla
bezdomnych zwierząt

1. uchyła zaskarżoną decyzję i poprzedzającą ją decyzję Prezydenta Miasta Piły z dnia 28 lutego 2017 r. nr GKM-VI.7080.1.2016;
2. zasądza od Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile na rzecz skarżącego Stowarzyszenia Obrony Zwierząt w Jędrzejowie kwotę 200 zł (dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Ewa Stawicka
E. Stawicka
referent stażysta

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 12 maja 2017 r. SKO.4152.616.4.2017.OŚO Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile, po rozpatrzeniu odwołania Stowarzyszenia Obrona Zwierząt w Jędrzejowie od decyzji Prezydenta Miasta Piły z dnia 28 lutego 2017 r. nr GKM-VI.7080.1.2016 w sprawie odmowy cofnięcia firmie VET-ZOO SERWIS lek. wet. Zenon Jażdżewski zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016 r., poz. 23 – dalej jako: k.p.a.) utrzymało w mocy decyzję organu I instancji.

Zakwestionowana decyzja została wydana w następującym stanie faktycznym.

Wnioskiem z dnia 19 października 2016 r. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie wystąpiło o wszczęcie postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia udzielonego decyzją Prezydenta Miasta Piły z dnia 20 marca 2013 r., znak: GKM.X.7080.1.2013 (zmienioną decyzją Prezydenta Miasta Piły z dnia 13 stycznia 2016 r., znak: GKM.X.7080.1.2016), zezwalającego firmie VET-ZOO SERWIS lek. wet. Zenon Jażdżewski, na prowadzenie działalności w zakresie prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt z powodu naruszenia warunków zezwolenia. Zdaniem Wnioskodawcy, niewypełnianie przez przedsiębiorcę warunków zezwolenia polega na łamaniu jego zapisów dotyczących obszaru działalności prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt.

Wnioskodawca uzasadnił również swój wniosek celami statutowymi Stowarzyszenia, jakimi są działania na rzecz humanitarnego traktowania zwierząt, ich poszanowania i zapewnienia im opieki oraz kształtowanie wśród społeczeństwa właściwego stosunku do zwierząt. Cele te, Stowarzyszenie realizuje poprzez zwalczanie przejawów znęcania się nad zwierzętami, działanie w ich obronie i niesienie im pomocy oraz sprawowanie nadzoru i kontroli nad przestrzeganiem przepisów i prawa w dziedzinie ochrony zwierząt i środowiska. Wnioskodawca wskazał, że „wniosek dotyczy cofnięcia zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt uzasadnionego świadomym naruszeniem przez przedsiębiorcę warunków określonych w tym zezwoleniu. Naruszenia te skutkują łamaniem prawa ochrony zwierząt, a materia ta jest bezpośrednio związana z celami statutowymi Stowarzyszenia”.

Organ wyjaśnił, że użyte w przedmiotowym zezwoleniu w punkcie II. 1 określenie: „Obszar prowadzenia działalności - Gmina Piła”, należy rozumieć w ten sposób, iż schronisko, jako obiekt prowadzenia działalności, polegającej na prowadzeniu schroniska dla bezdomnych zwierząt i zapewnieniu opieki weterynaryjnej, przebywającym w schronisku zwierzętom powinno być usytuowane w granicach administracyjnych Gminy Piła. Tak określony teren nie odnosi się do miejsca pochodzenia zwierząt objętych opieką, lecz wyłącznie do miejsca usytuowania schroniska. Innymi słowy, schronisko prowadzone jest na terenie Gminy Piła, natomiast przebywające w nim zwierzęta mogą pochodzić z innych gmin, z którymi prowadzący schronisko ma podpisane stosowne umowy.

Organ wskazał nadto, iż prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt wraz z zapewnieniem właściwej opieki weterynaryjnej i godziwych warunków bytowania w każdej gminie wydaje się być nieracjonalne i nieekonomiczne. Jeżeli schronisko to miejsce przeznaczone do opieki nad zwierzętami spełniające ustawowo określone warunki w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, to w schronisku może schronić się każde zwierzę, które tego schronienia potrzebuje, niezależnie od tego skąd przybywa. Gdyby ograniczyć się do obszaru wyłącznie jednej gminy, co podnosi Wnioskodawca, to każda gmina winna posiadać taki obiekt, zatrudniać wykwalifikowaną kadrę i spełniać szereg wymagań, określonych przepisami szczegółowymi, co znacznie podwyższa jednostkowe koszty związane z utrzymaniem takiego obiektu. Funkcjonowanie schroniska dla wielu gmin zapewnia właściwe warunki przebywania zwierząt bezdomnych, zmniejszenie kosztów utrzymania zwierząt, a przede wszystkim zorganizowanie lepszych możliwości adopcji tych zwierząt.

Ponadto w ocenie organu I instancji z żadnego przepisu ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie wynika wprost, że wykonywanie usług komunalnych, w tym utrzymywanie schronisk dla bezdomnych zwierząt i opieki nad zwierzętami bezdomnymi, zamyka się do terytorium gminy, lecz wskazuje na to interpretacja przepisów.

Organ dodał, że w dniu 19 stycznia 2017 r. z polecenia Prezydenta Miasta Piły została wszczęta kontrola w Schronisku dla bezdomnych zwierząt w Pile - Leszkowie w zakresie wywiązywania się z umowy Nr z dnia 30 grudnia 2015 r., dotyczącej zadania pn. „Wyłapywanie i utrzymywanie pod opieką weterynaryjną bezdomnych zwierząt z terenu miasta Piły w roku 2016” oraz umowy z dnia 6 grudnia 2016 r.,

dotyczącej zadania pn. „Wylapywanie i utrzymywanie pod opieką weterynaryjną bezdomnych zwierząt z terenu miasta Piły w roku 2017”. Kontrola została przeprowadzona przez zespół kontrolny trzyosobowy, posiadający upoważnienie Prezydenta Miasta Piły. Nie stwierdzono uchybień podczas kontroli i nie stwierdzono formowania żadnych zaleceń pokontrolnych. Organ nie podzielił stanowiska Stowarzyszenia jakoby prowadzący schronisko nie mógł przyjmować zwierząt z gmin ościennych. Tym samym, zachowane zostały wymogi określone ww. decyzjami i nie stwierdzono okoliczności zastosowania przepisu art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości porządku w gminach (tj. Dz. U. z 2016 r., poz. 250 ze zm.).

Od wskazanej powyżej decyzji odwołanie wniosło Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie. Decyzji zarzucono naruszenie art. 9 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach poprzez odmowę cofnięcia zezwolenia w sytuacji, kiedy przedsiębiorca który je uzyskał, w sposób rażący od lat dopuszcza się naruszania warunków określonych w zezwoleniu. Stowarzyszenie wskazało, że decyzja organu opiera się na językowej wykładni pojęcia "schronisko dla bezdomnych zwierząt" i prowadzi do konkluzji, że jest to instytucja działająca w celu zapewnienia zwierzętom opieki. Taka wykładnia jest bezpodstawna, jako, że nie sposób wskazać w ustawie o czystości i porządku w gminach żadnych przesłanek do przypisywania schroniskom dla zwierząt statusu "instytucji" - w jakimkolwiek znaczeniu tego pojęcia. Nadto, domniemywanie opiekuńczego celu działania schronisk poprzez zabieg semantyczny skojarzenia wyrazów "schronienie" z "opieką" jest czystą grą słów, w sytuacji gdy terminy te mają swoiste utrwalone znaczenie w praktyce i przepisach administracyjnych, dotyczących gospodarki komunalnej. Niewątpliwym – w ocenie Stowarzyszenia - jest, że obszar działalności schroniska dla zwierząt, na którą zezwala decyzja Prezydenta Miasta Piły z dnia 20 marca 2013 (zmieniona decyzja z dnia 13 stycznia 2016 r. określony został jako teren Gminy Piła. Z utrwalonego orzecznictwa wynika jednak, że "obszar prowadzenia schroniska" odnosi się do miejsca pochodzenia zwierząt umieszczonych następnie w schronisku. Do schroniska prowadzonego przez firmę VET-ZOO SERWIS lek. wet. Zenon Jazdzewski, od lat trafiają zwierzęta z min. kilkunastu gmin. W świetle powyższego oczywistym jest naruszenie przez organ I instancji art. 9 ust. 2 wskazanej ustawy poprzez odmowę cofnięcia zezwolenia w sytuacji, kiedy organ ma świadomość, że przedsiębiorca, który je uzyskał w sposób rażący i od lat nie wypełnia określonych w

nim warunków. Tymczasem prawidłowo organ winien wezwać przedsiębiorcę do zaniechania naruszenia tych warunków, a w przypadku braku reakcji cofnąć zezwolenie.

Opisaną na wstępie decyzją z dnia 12 maja 2017 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile utrzymało w mocy decyzję organu I instancji.

W uzasadnieniu Kolegium wyjaśniło, iż mimo wprowadzenia do porządku prawnego ustawy o ochronie zwierząt powinności gmin w zakresie opieki nad zwierzętami ustawodawca nie zdecydował się na przeniesienie do jej postanowień przepisów regulujących zagadnienie tworzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt pozostawiając je formalnie w sferze przepisów dotyczących gospodarki komunalnej. Nie oznacza to jednak, że obie ustawy: o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i ustawa o ochronie zwierząt nie pozostają od 1997r. w bezpośrednim, funkcjonalnym związku, skoro zapobieganie bezdomności zwierząt z uwagi na obowiązek utrzymania czystości i porządku, m.in. poprzez powoływanie do życia schronisk jest nierozzerwalnie związane z obowiązkami określonymi w ustawie o ochronie zwierząt. Regulacje obu tych ustaw krzyżują się w przedmiotowym zakresie - mają wspólny cel i dotyczą jednorodnego dla wszystkich gmin zadania publicznego. Nie jest zatem dopuszczalna wykładnia poszczególnych przepisów jednej ustawy w oderwaniu od unormowań drugiej ustawy, albowiem prowadziło by to do rozerwania ich niewątpliwego prawnego związku i do wniosków nie zasługujących na społeczną aprobatę.

Dopóki legalnie ustanowione schronisko, poddane instytucjonalnej kontroli, jest w stanie przyjmować bezdomne zwierzęta bez uszczerbku dla ich utrzymania i opieki, winno to czynić. Zachowanie polegające na przyjmowaniu do schroniska bezdomnych zwierząt z terenu innych gmin nie może być zatem oceniane jako naruszające warunki zezwolenia w rozumieniu art.9 ust. 2 u.c.p.g., a organ gminy nie może wyłącznie z tej przyczyny cofnąć zezwolenia . Byłby to wyraz niczym nie uzasadnionego partykularyzmu. W ocenie SKO nie zasługuje wobec tego na uwzględnienie pogląd Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażony w uzasadnieniu wyroku z dnia 22.09.2015r., sygn. akt II OSK 2136/13, iż przyjmowanie do schroniska zwierząt wylapywanych na terenie innych gmin wskazuje na naruszenie udzielonego zezwolenia. Przyjmowaniu zwierząt z terenu innych gmin nie stoi na przeszkodzie publiczny charakter zadania własnego gminy, jest on bowiem w równym stopniu wspólny wszystkim gminom. Przeszkodą prawną nie jest także

kompetencja rady gminy do określenia wymagań jakie winien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o udzielenie zezwolenia, skoro ustalenie tych wymagań ma zapobiegać powierzeniu działalności podmiotom nie mającym odpowiednich środków ani kwalifikacji.

Przechodząc do istoty sporu tj. wyjaśnienia pojęcia "obszaru działalności objętej zezwoleniem" Kolegium wskazało, iż wymogiem ustawowym jest określenie przez przedsiębiorcę ubiegającego się o zezwolenie przedmiotu oraz obszaru działalności. Elementy te winno określać wydane zezwolenie. Z kolei zgodnie z definicją ustawową schronisko to miejsce przeznaczone do opieki nad zwierzętami domowymi spełniające warunki określone w ustawie o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt. Wobec powyższego, zdaniem organu uprawnione jest przyjęcie, że schronisko jest obiektem kojarzonym z miejscem, w którym bezdomne zwierzęta zostaną umieszczone bez względu na miejsce, miejscowość, w której zostanie znalezione, odłowione lub porzucone. Zdaniem organu obszar działalności objętej zezwoleniem należy odnieść do miejsca położenia schroniska, jako obiektu prowadzenia działalności polegającej na zapewnieniu opieki bezdomnym zwierzętom. Z żadnego przepisu nie wynika ograniczenie na prowadzenie takiej działalności tylko do terenu gminy gdzie położone jest schronisko.

Odnosząc się do uwag zamieszczonych w odwołaniu Kolegium wskazało, że bezpodstawne jest przypisywanie schroniskom dla bezdomnych zwierząt funkcji opiekuńczej w sytuacji gdy prowadzenie schronisk poddane jest regulacjom właściwym gospodarce odpadami komunalnymi. Istotnie, do 31.12.2011 r. taki osąd miałyby, w ujęciu historycznym, umocowanie w brzmieniu art. 3 ust. 1 pkt 5 u.c.p.g. zwłaszcza, że ustawodawca nie doprecyzował jakie to „odrębne przepisy” miałyby określać zasady ochrony przed bezdomnymi zwierzętami. Od 01.01.2012r. sytuacja prawna uległa zmianie, zadaniem gmin jest zapobieganie bezdomności zwierząt na zasadach określonych w przepisach o ochronie zwierząt, a zasady te, jak już wskazano, nierozzerwalnie związane są z funkcjonowaniem schronisk. O tym w jaki sposób owo zapobieganie będzie praktycznie realizowane decydują organy stanowiące gmin z uwzględnieniem wymogów u.o.z. Jeżeli zadania te są następnie zlecane przedsiębiorcom prowadzącym schroniska, to w żadnym razie nie oznacza to, że zwierzęta tam przebywające pozbawione są ochrony i opieki. Uwaga ta odnosi się w szczególności do schronisk działających legalnie, poddanych kontroli instytucjonalnej. Takim warunkom odpowiada schronisko prowadzone w Pile przez

Zenona Jażdżewskiego realizującego zadania nałożone na gminy przepisami u.o.z. i nie są to okoliczności pozbawione merytorycznego znaczenia w niniejszej sprawie.

Skargę na decyzję Kolegium wywiódł do tut. Sądu Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie zarzucając jej naruszenie:

- art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. poprzez dokonanie błędnej wykładni pojęcia "obszar działalności objętej zezwoleniem" zawartego w art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, co skutkowało brakiem analizy w kierunku rozstrzygnięcia, czy prowadzący schronisko dla zwierząt w Pile- Leszkowie naruszył warunki udzielonego mu zezwolenia;

- art. 138 § 2 k.p.a. poprzez utrzymanie w mocy decyzji organu I instancji, pomimo że została ona wydana z naruszeniem przepisu art. 9 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 1 § 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 1066 ze zm.) w zw. z art. 3 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2017 roku, poz. 1369 ze zm., dalej jako: p.p.s.a.), sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości poprzez kontrolę działalności administracji publicznej. Kontrola ta sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej. Innymi słowy, sąd administracyjny bada, czy zaskarżony akt administracyjny (decyzja, postanowienie) jest zgodny z obowiązującymi w dacie jego podjęcia przepisami prawa materialnego, określającymi prawa i obowiązki stron oraz przepisami proceduralnymi, normującymi podstawowe zasady postępowania przed organami administracji publicznej.

W świetle powyższych kryteriów, oceniając zaskarżone decyzje Sąd uznał, że zostały one wydane z naruszeniem prawa materialnego tj. art. 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach poprzez jego błędną wykładnię, które miało wpływ na wynik sprawy oraz z naruszeniem przepisów

postępowania tj. art. 7, art. 77 § 1, art. 107 § 3 i art. 80 k.p.a., które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

Materialnoprawną podstawą rozstrzygnięcia stanowił art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2017 r., poz.1289 j.t.- dalej jako „u.c.p.g.”) stanowiący, że jeżeli przedsiębiorca, który uzyskał zezwolenie, nie wypełnia określonych w nim warunków, organ, który wydał zezwolenie, wzywa go do niezwłocznego zaniechania naruszania tych warunków. Jeżeli przedsiębiorca mimo wezwania nadal narusza te warunki, organ cofa w drodze decyzji, zezwolenie bez odszkodowania.

W tym miejscu wskazać należy, iż strona skarżąca wystąpiła o cofnięcie udzielonego VET-ZOO SERWIS lek. wet. Zenon Jażdżewski zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt. Według Stowarzyszenia okolicznością przemawiającą za cofnięciem przedmiotowego zezwolenia było naruszenie jego warunków poprzez przyjmowanie bezdomnych zwierząt spoza terenu gminy Piła, w sytuacji gdy wspomniana decyzja z dnia z dnia 20 marca 2013 r., (zmieniona decyzją z dnia 13 stycznia 2016 r.) zezwalająca na prowadzenie schroniska określa w pkt II ust. 1 obszar prowadzenia działalności - Gmina Piła.

Istota sprawy sprowadza się zatem do wyjaśnienia jak należy rozumieć pojęcie "obszar działalności objętej zezwoleniem". Organ administracji słusznie wskazał, że ustawodawca nie zdefiniował wspomnianego pojęcia, w przepisie art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach, zastrzegł jedynie, iż zezwolenie powinno określać przedmiot i obszar działalności objętej zezwoleniem. Również orzecznictwo sądowe nie zajęło jednolitego stanowiska.

Sąd w składzie rozpoznającym niniejszą skargę opowiada się natomiast za wykładnią omawianego pojęcia zaprezentowaną przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 17 marca 2015 r., sygn.akt II OSK 2136/13 (dostępne w internetowej Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych pod adresem orzeczenia.nsa.gov.pl). Z uzasadnienia przywołanego orzeczenia wywieść należy, iż odkodowanie spornego pojęcia wymaga przeanalizowania przepisów traktujących o opiece nad bezdomnymi zwierzętami. Przede wszystkim należy dostrzec, że wśród spraw publicznych o znaczeniu lokalnym w zakresie porządku i czystości ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w art. 3 ust. 2 wymienia m.in. zapobieganie bezdomności zwierząt na zasadach określonych w przepisach o ochronie zwierząt (pkt 14). Przechodząc więc na grunt tego aktu należy

zauważyć, iż zapewnianie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie należy do zadań własnych gmin (art. 11 ust. 1 ustawy dnia 21 sierpnia 1997 o ochronie zwierząt). Na gminie zatem spoczywa powinność zorganizowania własnego wykonawstwa tego zadania albo powierzenia go innemu podmiotowi. W art. 11 ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt ustawodawca określił, że zabrania się odławiania zwierząt bezdomnych bez zapewnienia im miejsca w schronisku dla zwierząt, chyba że zwierzę stwarza poważne zagrożenie dla ludzi lub innych zwierząt. Odławianie bezdomnych zwierząt odbywa się wyłącznie na podstawie uchwały rady gminy (tzw. program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt).

Nadto w art. 11a ust. 2 wyrażono wprost, że program ten obejmuje w szczególności zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt i odławianie bezdomnych zwierząt. Z powyższego wynika, że immanentnym elementem programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi, a więc też zadaniem gminy, jest odławianie bezdomnych zwierząt i zapewnienie im miejsca w schronisku. Na gminie spoczywa zatem szczególna powinność stworzenia na swoim terenie warunków niezbędnych do realizacji tego zadania. Gmina winna zorganizować własne wykonawstwo, bądź powierzyć innemu podmiotowi zadanie o charakterze lokalnym. Wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia określa rada gminy w drodze uchwały (patrz wyrok WSA w Łodzi z dnia 18 maja 2017 r., sygn. akt II SA/Łd 154/17, LEX nr 2297609).

Zezwolenia udziela w drodze decyzji wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce świadczenia usług (art. 7 ust. 6 ustawy). W art. 9 ustawy wymienione zostały kwestie, które winny zostać ujęte w zezwoleniu, m.in. w pkt 2 przedmiot i obszar działalności objętej zezwoleniem. Rola materii w nim ujętej jest o tyle istotna, że naruszenie określonych tamże warunków może skutkować cofnięciem zezwolenia (art. 9 ust. 2).

Mając powyższe na uwadze należy uznać, że skoro odławianie bezdomnych zwierząt i ich umieszczanie w schronisku odbywa się wyłącznie na podstawie uchwały rady gminy, o której mowa w art. 11a ustawy o ochronie zwierząt, to umocowanie to musi się ograniczać do terenu danej gminy, gdyż władztwo gminy odnosi się tylko do jej terytorium. A zatem tak odławianie zwierząt jak i prowadzenie schroniska dokonuje się na podstawie aktów określonych organów danej gminy i zamyka się w granicach tej gminy.

Konsekwentnie zezwolenie udzielone VET-ZOO SERWIS lek. wet. Zenon Jażdżewski z dnia 20 marca 2013 r., które określa w pkt II ust. 1 "obszar prowadzenia działalności - Gmina Piła" - wydane m.in. na podstawie uchwały Rady Miasta Piła z dnia 18 grudnia 2012 r. nr XXVII/374/12 w sprawie wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o udzielenie zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, grzebowiska zwłok zwierzęcych i ich części, spalarni zwłok zwierzęcych i ich części oraz na ochronę przed bezdomnymi zwierzętami- mogło się odnosić wyłącznie do terenu miasta Piła, na którym zadanie jest realizowane. Oznacza to tym samym, iż przyjmowanie, odławianie bezpańskich zwierząt z terenu ościennych gmin, jak wskazywała strona skarżąca, wskazuje na przekroczenie warunków określonych w decyzji Prezydenta Miasta Piły z dnia 20 marca 2013 r. zezwalającej na prowadzenie działalności w formie schroniska dla bezdomnych zwierząt.

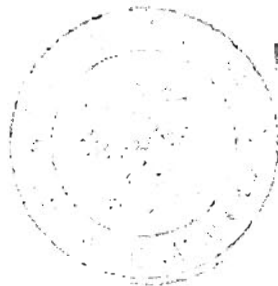
Podkreślenia wymaga również, że czym innym jest umieszczanie w prowadzonym schronisku dla bezdomnych zwierząt na terenie gminy psów wyłapanych na terenie gminy Piła, a czym innym jest odławianie bezdomnych zwierząt z terenów innych gmin niż Gmina Piła. Na marginesie należy wskazać, że jak wynika z akt sprawy tylko w 2014 r. do schroniska, którego dotyczył wniosek przyjęto 1013 psów, w tym jedynie 321 z terenu gminy Piła, a w 2015 r. 963, w tym 361 z gminy Piła.

Z uwagi na powyższe stwierdzić należy, iż organy administracji publicznej dokonały w okolicznościach niniejszej sprawy błędnej wykładni pojęcia "obszar działalności objętej zezwoleniem", zawartego w art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy, co skutkowało brakiem analizy w kierunku rozstrzygnięcia, czy faktycznie prowadzący schronisko naruszył warunki udzielonego mu przez gminę zezwolenia, co wskazuje na naruszenie art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a.

Ponownie prowadząc postępowanie organy administracji publicznej uwzględniając przedstawioną wykładnię omawianego pojęcia, przeprowadzą postępowanie dowodowe zmierzające do wyjaśnienia, czy zostały naruszone warunki udzielonego zezwolenia i podejmą stosowne rozstrzygnięcie.

Z tych przyczyn Wojewódzki Sąd Administracyjny, na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. a i c w zw. z art. 135 p.p.s.a., uchylił zaskarżoną decyzję oraz poprzedzającą ją decyzję organu I instancji. O kosztach postępowania orzeczono w pkt 2 wyroku, na

podstawie art. 200 p.p.s.a. obejmujących zwrot wpisu uiszczonego od skargi w kwocie 200 zł.

Na oryginalne właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Ewa Stawicka
Ewa Stawicka
referent stażysta